

Humor contra les penes

Làvia d'Emma Thompson acostumava a dir a la seva néta que mai no seria una bona actriu tret que el seu cor es trenqués, pel cap baix, deu vegades. Potser per això avui molts consideren que Emma Thompson és una de les millors actrius de la seva generació.

Thompson, que actualment té 34 anys, va guanyar, la primavera de l'any passat, l'Oscar a la millor actriu per la seva actuació al costat d'Anthony Hopkins en el film *Howards End*. Enguany, Thompson ha tornat a ser nominada per als Oscar gràcies a *Lo que queda del dia* (*Remains of the Day*), una pel·lícula estrenada als Estats Units fa alguns mesos i en la qual ha tomat a treballar amb Hopkins. L'actriu hi interpreta el paper de majordoma d'un aristòcrata britànic amb simpaties pels nazis, abans del començament de la Segona Guerra Mundial. L'actuació de Thompson és moderada i plena de matisos, tal com exigeix el guió. La pulcra majordoma, Miss Kenton, no es veu corresposta en el seu amor pel majordom principal, interpretat per Hopkins. La relació entre ells dos no prospera perquè Hopkins es dedica en cos i ànima a servir el seu amo, Lord Darlington (James Fox). La pel·lícula és una tragèdia lleugera que tracta d'oportunitats perdudes i d'eleccions errònies.

La família dels Thompson ha hagut de superar circumstàncies molt més dramàtiques que no pas aquestes, però l'actriu no sols ha continuat endavant, sinó que conserva el seu agut sentit de l'humor. A la *suite* que ocupa en un hotel de Beverly Hills, Emma Thompson afirma: "La mort i les malalties fan canviar les persones. I nosaltres n'hem patides moltes, en la nostra família".

Malgrat tot, el seu caràcter determinadament alegre la porta a apreciar el costat positiu de les coses dolentes. "Crec que la mort i la malaltia et poden canviar en millor, si ets capaç de treure'n una lliçó positiva, perquè et fan adonar del veritable valor de la vida. També fan que no amaguis mai els teus sentiments i t'ajuden a dir el que penses de la gent, perquè l'experiència t'ensenya que demà potser ja no hi seran", diu Thompson.

La malastrugança de la família Thompson es remunta a diverses generacions. Quan l'Emma era petita, la seva àvia s'estava amb la família. "Tenia càncer. Tenia totes les parts del cos afectades. Una amputació en seguia una altra", recorda l'actriu. Però fins i tot aquí hi caben paraules positives: "L'àvia era molt feliç. Sempre deia que amb nosaltres era molt feliç,

En el número anterior, per un error tècnic, aquesta entrevista va quedar escapçada en tota la seva part final, per la qual cosa la reproduïm íntegrament. Emma Thompson, actriu britànica membre d'una família plena de tragèdies, casada amb l'actor i director de cinema irlandès Kenneth Branagh, explica que es troba en un moment dolç de la seva carrera professional. El seu caràcter alegre l'ha duta a contrarestar les penes passades amb un humor molt britànic.

perquè abans havia tingut una vida molt dura".

Thompson explica que no li va costar gaire d'interpretar la majordoma de *Remains of the Day*, perquè la seva àvia també ho havia estat. Quan tenia setze anys, l'àvia havia entrat en una casa de classe mitjana a fer de minyona. Quan la dona del senyor de la casa se n'anava de vacances, aquest exercia el "dret de cuixa" sobre la ingènua serventa. "En aquella època en deien així. Avui, d'això, en diem violació", diu Thompson. I afegeix: "Més endavant va descobrir que l'amo ja havia fet el mateix amb quatre minyones abans que ella, perquè la seva dona no podia tenir fills. Era una mena de maternitat substitutòria forçada".

En acabat, un oncle va anar a viure amb la família dels Thompson quan un accident de cotxe li causà lesions cerebrals inguaribles. També en aquest cas, Thompson només recorda com es divertia amb el seu oncle: "Va tenir l'accident als vint-i-sis anys i en va viure cinquanta-un, molt més que no ens esperàvem. Era un home extraordinari i molt divertit. Una gran part del meu sentit de l'humor em ve d'ell. Quan es va morir, la mare féu el discurs del funeral i va dir senzillament: 'L'home que acostumava a fer-nos riure se n'ha anat'".

De totes maneres, el cop més dur fou la mort del pare de Thompson, quan ella tenia vint-i-quatre anys. Eric Thompson era un home molt conegut a la Gran Bretanya, on escrivia llibres que es venien molt bé, i era el guionista d'una sèrie televisiva infantil, molt popular durant la dècada dels 50. La mort del pare la va afectar intensament: "Jo tenia l'edat en què heretes alguna part dels teus pares quan es moren, una mena de poder o de fe. Certament, en el meu cas jo vaig mirar de substituir el meu pare i de compensar, així, la pèrdua que representava per a la mare. En certs aspectes, jo seria una persona molt diferent, si mon pare no s'hagués mort".

Si els seus primers anys són plens de tragèdies, la vida de Thompson com a dona casada ha estat plenament positiva, tant des del punt de vista professional com personal. Des de 1989, Thompson és casada amb l'ovella negra del teatre britànic, Kenneth Branagh. Es van conèixer mentre feien la minisèrie per a la BBC *The Fortunes of War* (1986). Van tornar a coincidir en la versió cinematogràfica d'*Enric V* (*Henry V*, 1989), aclamada per la crítica, en què Branagh dirigia i interpretava el paper de Víctor d'Agincourt i Thompson feia de princesa Caterina.

Branagh fou nominat per a l'Oscar al millor

actor per aquesta pel·lícula i els crítics van començar a comparar-los amb les grans parelles d'actors del passat, com ara sir Laurence Olivier i Vivien Leigh. El riure musical de Thompson es manifesta alegrement quan sent aquesta comparació. "A la Gran Bretanya, qualsevol parella d'actors és tinguda de seguida pels nous Olivier i Leigh. No ho sé. En tot cas, jo no em torno pas boja -per ara", diu l'actriu referint-se als desgraciats darrers anys de Vivien Leigh.

"Potser Ken i jo som Olivier i Kaye", comenta Thompson somrient, fent-se ressò d'una biografia recent que apuntava que Olivier i l'actriu Danny Kaye foren la "parella original" durant vint anys. De totes maneres, quan Branagh i Thompson es van veure per primera vegada durant el rodatge de *The Fortunes of War*, no va ser cap amor a primera vista. "Va ser més aviat un 'interès entusiasta' a primera vista", diu Thompson fent una bona riulla. Com si els actors es confonguessin amb els seus papers, els personatges de la minisèrie es van enamorar al mateix ritme que ho feien ells. En 1989, es van citar al Central Park de Nova York. Branagh va clavar el genoll en terra i va demanar a Thompson que es casés amb ell. Malgrat tot, l'actriu insisteix que el seu marit no és tan romàntic com aquest episodi deixaria entreveure: "No, de debò. Però quan vol alguna cosa, l'aconsegueix".

Branagh va créixer en un barri de classe treballadora de Belfast, on son pare era fuster. Quan demanen a Thompson si la diferència de classe va causar problemes de família, l'actriu torna a riure: "No, i ara! Em sap greu de riure, però aquesta pregunta és molt divertida. De fet, una generació abans potser sí que hi hauria hagut problemes. O si els meus pares haguessin estat de l'alta aristocràcia. Però els meus pares eren del món de la faràndula i allà no hi ha classes". (La mare d'Emma Thompson, Phyllida Law, és encara avui una actriu de televisió ben coneguda.) Continua la filla: "En realitat, tothom es va alegrar que em casés amb un irlandès, perquè això significava que afegíem Irlanda a l'arbre familiar. Escòcia ja hi era per la banda de mare".

Però la premsa britànica, sempre peculiar, no va estar tan contenta amb aquest aparellament. Branagh és criticat sovint perquè inclou la seva dona en tots els projectes que dirigeix o escriu. Molts deuen recordar l'actuació conjunta de

ARXIU

Actualment, Emma Thompson té moltes ofertes de treball i no li cal cap mena d'ajut del seu marit Kenneth Branagh. La seva darrera pel·lícula ha estat *En el nom del pare*, on fa de protagonista, juntament amb Daniel Day-Lewis.

marit. La seva darrera pel·lícula ha estat *En el nom del pare* (*In the Name of the Father*), on fa de protagonista, juntament amb Daniel Day-Lewis. En aquest film, Day-Lewis interpreta el paper d'un home de Belfast empresonat erròniament per confusió amb un membre de l'IRA i Thompson és la seva advocadessa.

Entre els seus projectes de futur hi ha una pel·lícula basada en la biografia de l'artista Dora Carrington, que significarà el debut com a director cinematogràfic del guionista Christopher Hampton (*Les amistats perilloses*, 1988). Thompson interpretarà el personatge d'aquesta artista bisexual, que es va enamorar tràgicament d'un homosexual. "És un llibre molt trist i alhora molt tendre. Ella s'enamora profundament d'ell, i ell d'ella, però van tenir els seus maldecaps, és clar", explica Thompson.

La faceta més desconeguda d'Emma Thompson és la de guionista. La primera versió del seu guió, basat en el clàssic de Jane Austen *Sense and Sensibility*, és obert sobre una taula a l'habitació de l'hotel on s'allotja. De totes maneres, Thompson assegura que no ha escrit el guió com una manera d'autopromocionar-se: "És una obra de grup i no d'una sola estrella. A més, probablement trigarem nou anys a poder-la rodar i aleshores jo ja seré massa gran per a fer-hi cap paper".

Frank Sanello

©The New York Times-EL TEMPS

Traducció: **Martí Estruch**